

μέ ποιάν εὐσυνειδησίαν καί χαλυβδίνην ἐπιμονήν εἰσήρχετο εἰς τὴν οὐσίαν τῆς Ἐπιστήμης, ἀρκεῖ τὸ γεγονός ὅτι, θέλων νὰ εἰσδύσῃ βαθύτερον εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, δὲν ἀπώκνησε νὰ ἐπιδοθῇ, ὄριμος ἤδη ἀνὴρ, εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ῥωσικῆς γλώσσης! Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀξίας του ἦτο τοιαύτη, ὥστε διὰ πᾶσαν προσωρινὴν ἀναπλήρωσιν καθηγητικῆς ἔδρας, ἐθεωρεῖτο ὁ μόνος δυνάμενος. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐπιστήμας ἦτο τόσον ἐγκρατής, ὥστε νὰ καθίσταται ὁ ἀπαραίτητος Εἰσηγητὴς προκειμένου νὰ κρίνῃ ἡ Νομικὴ Σχολὴ συγγράμματα ὑποψηφίων ὑφηγητῶν καὶ καθηγητῶν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις συνεδέθη δι' ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης μετὰ τοῦ κ. Στεφ. Στρέϊτ, τοῦ ἄλλου ὑπερέχου νομομαθοῦς καὶ Διοικητοῦ τότε τῆς Τραπεζίης, ὅστις καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς.

Ἐντεῦθεν νέον στάδιον πολυμόχθου καὶ δημιουργικῆς ἐργασίας ἠνοιχθῆ εἰς τὸν ἀκούραστον ἄνδρα, ἐργασίας ἐπὶ τῶν νομικῶν ζητημάτων ἢ ἐπὶ γενικωτέρων θεμάτων καὶ ὀργανικῶν διακανονισμῶν, συνδεομένων πρὸς μεγάλα τῆς Τραπεζίης συμφέροντα. Αἱ μακρὰ ἀποδημίαι τοῦ αἰδιίμου Βαλαωρίτου τῷ παρεῖχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ λαμβάνῃ ἐκάστοτε εἰς τὰς στιβαράς του χεῖρας τὰ βάρη τῆς Διοικήσεως. Καὶ ὁμοῦ ἐν μέσῳ τῶν πολλαπλῶν ἀσχολιῶν του εὗρισκε πάντοτε τὸν καιρὸν νὰ παρακολουθῇ γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ, νομικὰ καὶ οἰκονομολογικὰ, συγγράμματα, ἔτι δέ, καὶ πέραν τοῦ κύκλου τῆς Τραπεζίης, ν' ἀσχολῆται εἰς ἐκπόνησιν νομοσχεδίων καὶ ἄλλας νομοπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, γενόμενος ὁ εἰσηγητῆς τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ ὁ συντάκτης τῶν Γενικῶν Ἀρχῶν.

Ὅτι ἰδίως χαρακτηρίζει τὸν κ. Εὐταξίαν εἶνε ἡ ἰδιάζουσα ἐπὶ ἠθικῶν ἀρχῶν ἀντίληψίς του. Οὐδέποτε ἐδάδισε πρὸς τὸ πλῆθος. Μὲ ψυχραιμίαν, μὲ φλέγμα, μὲ τὴν γαλήνην καὶ τὸ σθένος τῆς ἐνσυνειδήτου αὐτοπεποιθήσεως, ἴσταται ἀκλόνητος πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀληθείας, τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαίου. Καὶ διὰ τοῦτο κοινῶς ἀνωμολογῆθη ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου αὐτῆς Διοικητοῦ, εὗρε τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἣτις θὰ προσδώσῃ ἔτι μᾶλλον τὸν ρυθμὸν, τὴν κίνησιν, τὴν εὐεξίαν καὶ τὴν ἁρμονικὴν ὠραιότητα εἰς τὸ πανελλήνιον Ἰδρυμα.

Α Λ Η Θ Ε Ι Α Ι

* Μερικαὶ γυναῖκες, καὶ ὅταν ἀκόμα φαίνωνται αἰσθηματικά, δὲν παύουν νὰ σκέπτωνται τὸ κακόν· κατεργάζονται τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

* Ἡ ἠχὼ εἶνε πολλῶς ὠραιότερα ἀπὸ τὴν φωνήν, τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνει.

* Ἡ ἀπομόνωσις εἶνε ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα, ὅτι ἡ διαίτα ὡς πρὸς τὸ σῶμα.